

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 160/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 12 listopada 2021 roku sygn. akt II K 43/21			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca oskarżonego P. S.			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>podniesiony w apelacji obrońcy oskarżonego P. S.:</p> <p>- zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, iż ujawnione w sprawie dowody i ustalone na tej podstawie</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

okoliczności pozwalają na uznanie, że oskarżony dopuścił się czynów zarzucanych mu w pkt 1, pkt 2, pkt 4 aktu oskarżenia, tj. czynów z pkt 1, pkt 2 i pkt 5 zaskarżonego wyroku, podczas gdy dowody te i okoliczności oceniane we wzajemnym powiązaniu, w oparciu o zasadę logiki i doświadczenia życiowego prowadzą do odmiennego wniosku, a w konsekwencji czego nie można oskarżonemu przypisać popełnienia zarzucanych czynów;

- zarzut obrazy przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia tj.: art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dowolne, niezgodne z zasadami wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania przyjęcie, iż oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów wskazanych w pkt 1, pkt 2 i pkt 5 zaskarżonego

	<p>wyroku, pomimo, że wyjaśnienia oskarżonego, zeznania świadków, wnioski opinii biegłego sądowego oraz zapisy monitoringu nie dają ku temu podstaw - co w konsekwencji doprowadziło do poczynienia błędnych ustaleń faktycznych i niesłusznego uznania oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w akcie oskarżenia w pkt 1, pkt 2 oraz pkt 4.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Wbrew twierdzeniom skarżącej ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji, a dotyczące sprawstwa i winy oskarżonego P. S. w zakresie przypisanych mu czynów są prawidłowe, gdyż stanowią wynik, nie budzącej żadnych zastrzeżeń i zgodnej z art. 7 k.p.k., oceny</p>				

zebranych w sprawie dowodów.

Apelacja nie wykazała w skuteczny sposób, aby rozumowanie Sądu Rejonowego, przy ocenie zgromadzonych w sprawie dowodów było wadliwe, bądź nielogiczne.

Przedstawiony zarzut ma w istocie charakter polemiczny i opiera się wyłącznie na wybiórczej oraz subiektywnej ocenie zebranych w sprawie dowodów.

Nie można w żaden sposób podzielić twierdzeń skarżącej, iż Sąd Rejonowy dokonał stronniczej i dowolnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Stwierdzić natomiast należy, iż Sąd I instancji trafnie rozważył wszystkie istotne dowody, przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego. Sąd odwoławczy, w pełni zgadza się z przeprowadzoną przez Sąd I instancji oceną przeprowadzonych w sprawie dowodów i poczynionymi

na ich podstawie
ustaleniami
faktycznymi.

Niewątpliwie
przedmiotowa
sprawa ma charakter
poszlakowy, gdyż
faktycznie, brak
jest bezpośredniego
dowodu, który
mógłby wskazywać,
iż oskarżony P.
S. dopuścił się
popelnienia dwóch
kradzieży z
włamaniem oraz
przestępstwa
paserstwa. Nie
oznacza to jednak, że
zebrany w sprawie
materiał dowodowy
nie pozwalał na
przypisanie
oskarżonemu winy.
Podnieść tu trzeba,
że ujawniony w
niniejszej sprawie
zespół (łańcuch)
poszlak,
rozumianych jako
udowodnione fakty
uboczne, prowadzi
w drodze logicznego
rozumowania, do
stwierdzenia jedynej
możliwej do
przyjęcia – z
punktu widzenia
zasad logiki i
doświadczenia
życiowego – wersji
zdarzeń, z której
wynika, że
oskarżony dopuścił
się przypisanych mu
przestępstw.

Ustalenia faktyczne
nie zawsze wszak

muszą bezpośrednio wynikać z konkretnych dowodów. Mogą one także wypływać z nieodpartej logiki sytuacji stwierdzonej konkretnymi dowodami, jeżeli owa sytuacja jest tego rodzaju, że stanowi oczywistą przesłankę, na której podstawie doświadczenie życiowe nasuwa jednoznaczny wniosek, iż dane okoliczności faktyczne istotnie wystąpiły. Taka właśnie sytuacja w przedmiotowej sprawie miała miejsce. Fakt główny, w postaci dokonania przez oskarżonego dwóch kradzieży z włamaniem oraz paserstwa, został dowiedziony wnioskami, jakie należało wysnuć z udowodnionych faktów ubocznych. Taki właśnie zespół udowodnionych poszlak, połączył się w nierozzerwalny łańcuch, prowadzący pośrednio – przy zastosowaniu zasad wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania – do stwierdzenia, że

oskarżony dopuścił się inkryminowanych czynów.

Do poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych, to jest do ustalenia, iż oskarżony dokonał dwóch kradzieży z włamaniem i paserstwa, uprawniał Sąd meriti następujący zespół ujawnionych okoliczności.

Przeprowadzone postępowanie wykazało bowiem, że:

A) W nocy z 23 na 24 sierpnia 2020 roku ok. godz. 01.20 w T., przy ul. (...), policjanci skontrolowali pojazd marki M. (...) o nr rej. (...), w którym znajdowali się oskarżeni J. S. i P. S.. W samochodzie tym ujawniono:

-kosiarkę koloru czarnego - zielonego marki Q. (...);

-odkurzacz koloru pomarańczowego firmy (...) w pudełku po odkurzaczu firmy (...);

pochodzące z mającej miejsce tej samej nocy, kradzieży z włamaniem do domku letniskowego

K. B., znajdującego się w G.;

- podkaszarkę koloru pomarańczowego marki N. (...)(...),

- mikrofalówkę koloru białego firmy (...),

- kosiarkę koloru czarnego,

- piłę ukośną (...),

pochodzące z mającej miejsce tej samej nocy, kradzieży z włamaniem do domku letniskowego T. M., znajdującego się w Ł.;

B) Oskarżeni J. S. i P. S. nie potrafili przekonywująco wskazać, skąd posiadają ww. rzeczy. Obaj utrzymywali, że stanowią one własność D. K., czemu ten zaprzeczył, twierdząc, że należą one do oskarżonych J. S. i P. S..

C) Oskarżeni J. S. i P. S. twierdzili, że wracają z działki D. K. w T.. Ten zaś wskazał nieistniejący adres: T. ul. (...).

D) Analiza logowań telefonów komórkowych,

należących do oskarżonych J. S. i P. S. oraz D. K. w godzinach popołudniowych i wieczornych 23.08.2020 roku wskazuje, iż logowały się one w rejonie O., S., P. i R., a sposób przemieszczania wskazywał na to, że jadą jednym lub dwoma samochodami.

Natomiast od godziny 21.20 telefony ww. osób zaczęły się logować do nadajników (...), obejmujących swoim zasięgiem miejsca kradzieży z włamaniem w G. i Ł., co jednoznacznie wskazuje, iż nie przebywali oni w T., ale właśnie w rejonie miejsca zdarzeń w Ł. i G..

E) W miejscu zamieszkania oskarżonego P. S. zabezpieczono:

- wkrętarkę akumulatorową B. (...) czerwono czarną, z dwoma akumulatorami i ładowarką,

- siekierę o plastikowym trzonku koloru czerwono czarnego,

pochodzące z kradzieży z

włamaniem w miejscowości (...), mającej miejsce w nocy z 9 na 10.08.2020 roku.

F) Oskarżony P. S. nie był w stanie przekonywująco wytłumaczyć, skąd pochodzą ww. przedmioty.

G) Zgromadzone w sprawie poszlaki wskazują, że kradzieży z włamaniem w nocy z 9 na 10.08.2020 roku w miejscowości (...), dopuścił się oskarżony J. S., który tej nocy przemieszczał się samochodem M. (...) z D. K., będącym własnością tego ostatniego. W tym samym pojeździe policja zatrzymała w dniu 24.08.2020 roku oskarżonego P. S. i J. S. razem z kradzionymi rzeczami z posesji w Ł. i G..

H) W miejscu zamieszkania D. K., zabezpieczono inne przedmioty pochodzące z kradzieży z włamaniem w miejscowości (...), mającej miejsce w nocy z 9 na 10.08.2020 roku.

I) W telefonie oskarżonego P. S.

znajdowały się
zdjęcia
przedmiotów, które
zostały skradzione z
budynku
gospodarczego w
miejscowości (...),
stanowiące własność
K. D..

Wskazany powyżej,
ujawniony w
niniejszej sprawie
zespół faktów
ubocznych
(poszlak), prowadzi
w drodze logicznego
rozumowania, do
stwierdzenia
jedynych możliwych
do przyjęcia –
z punktu widzenia
zasad logiki i
doświadczenia
życiowego – wersji
zdarzeń, z których
wynika, że:

- w nieustalonej
dacie, najpóźniej
do dnia 24
sierpnia 2020 roku,
oskarżony P. S.
przyjął i pomagał do
ukrycia wiertarko-
wkrętarkę B. D. z
dwoma
akumulatorami i
ładowarką oraz
siekiere z
drewnianym
trzonkiem,
pochodzące z
kradzieży z
włamaniem w nocy z
9 - 10 sierpnia 2020
roku w miejscowości
(...);

- w nocy 23 - 24 sierpnia 2020 roku oskarżony P. S. działając wspólnie i w porozumieniu z J. S., dokonał kradzieży z włamaniem do domku letniskowego znajdującego się na terenie działki nr (...) w G., skąd zabrał w celu przywłaszczenia kosiarkę spalinową marki (...) oraz odkurzacz marki (...) na szkodę K. B.;

- w nocy 23 - 24 sierpnia 2020 roku oskarżony P. S. działając wspólnie i w porozumieniu z J. S., dokonał kradzieży z włamaniem do domu jednorodzinnego na terenie posesji nr (...) w Ł., skąd zabrał w celu przywłaszczenia kosiarkę spalinową (...), kosę spalinową N., kuchenkę mikrofalową W., piłę ukośną (...) oraz latarkę D. wraz z ładowarką i bateriami, na szkodę T. M..

Jednocześnie łańcuch ujawnionych poszlak zaistniały w realiach przedmiotowej sprawy, wyklucza możliwość

wystąpienia
jakiegokolwiek innej
wersji, w tym
wersji oskarżonego
P. S., że nie
ma nic wspólnego
z wyżej opisanymi
kradzieżami.

Odnosnie czynu
zarzucanego
oskarżonemu w pkt
I aktu oskarżenia
brak było dowodu
wskazującego, że
oskarżony P. S.
był obecny na
miejscu kradzieży
z włamaniem w
miejscowości (...).
Z całą pewnością
jednak znalazł się w
posiadaniu
niektórych
przedmiotów
pochodzących z
tego przestępstwa i
w pełni słusznym
było przypisanie
mu popełnienia
przestępstwa
paserstwa z art. 291 §
1 k.k.

Skarżąca, zarzucając
Sądowi meriti
dowolność
rozumowania, które
doprowadziło tenże
Sąd do przyjęcia,
jako
udowodnionego,
faktu głównego (w
postaci
dopuszczenia się
przez oskarżonego P.
S. dwóch kradzieży
z włamaniem i
przestępstwa
paserstwa), w
sposób wybiórczy

wskazuje na kilka okoliczności, które oceniane osobno, nie mogłyby jeszcze doprowadzić do jednoznacznej konkluzji, iż oskarżonemu należy przypisać winę. Nie dostrzega jednak przy tym, że w rozpoznawanej sprawie zaistniał określony **zespół poszlak**, które należy rozpatrywać łącznie. Przecież w procesie poszlakowym, nie można skupiać uwagi na pojedynczej poszlace, abstrahując od pewnej całości ujawnionych faktów ubocznych (w ugruntowanym orzecznictwie wyraźnie akcentuje się pojęcie: „zespół poszlak”, czy też „łańcuch poszlak” – por. chociażby wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23.07.1992 roku – II KRN 102/92, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.06.2001 roku – II KKN 550/98, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3.10.1974 roku – I KR 174/74).

Wniosek

<p>o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt 1, pkt 2, pkt 5 poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów z pkt 1 wyroku i z pkt 2, pkt 4 aktu oskarżenia, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Ponieważ żaden z podniesionych zarzutów nie okazał się zasadny, wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego nie mógł zostać uwzględniony. Nie zostały także spełnione warunki wskazane w art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k. zezwalające na uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>			
<p>3.2.</p>	<p>podniesiony w apelacji obrońcy oskarżonego P. S.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>	

	<p>zarzut orzeczenia wobec oskarżonego rażąco niewspółmiernie surowej kary w zakresie czynu z pkt 3, w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności, która to kara nie uwzględnia występujących w sprawie okoliczności łagodzących, podczas, gdy uwzględnienie przez Sąd tych okoliczności powinno spowodować orzeczenie wobec oskarżonego znacznie łagodniejszej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.</p>	# niezasadny		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Nie można zgodzić się ze skarżącą, że wymierzona wobec oskarżonego P. S. kara za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest zbyt surowa. Wbrew twierdzeniom zawartym w apelacji, Sąd Rejonowy przy wymiarze kary, miał</p>				

na względzie i prawidłowo ocenił stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego przestępstwa, stopień jego winy oraz pozostałe dyrektywy wymiaru kary, określone w art. 53 k.k. Sąd I instancji w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku podał również trafnie, jakie okoliczności miał na względzie, przy wymierzaniu oskarżonemu kary.

W pełni zgodzić się należy z Sądem meriti, iż wymierzona oskarżonemu w przedmiotowej sprawie kara pozbawienia wolności, zbliżona niemal do dolnego progu zagrożenia, przewidzianego w art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, stanowi trafną reakcję karną, współmierną zarówno do stopnia winy oskarżonego, jak i do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa. Kara taka spełni w sposób właściwy cel zapobiegawczy

oraz wychowawczy, jak również cele kary w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Nie można też podzielić stanowiska skarżącej, iż warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności, będzie wystarczające, dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary. Oskarżony był wszakże w przeszłości już karany za tego rodzaju przestępstwa.

Pomimo to, oskarżony nie wyciągnął z tego faktu żadnych pozytywnych wniosków, dopuszczając się kolejnego przestępstwa, będącego przedmiotem rozpoznania niniejszej sprawy. Okoliczności te świadczą o niepoprawności oskarżonego, braku chęci zmiany postępowania i nikłych efektach dotychczasowego procesu resocjalizacji. Mając to na uwadze, w pełni należy zgodzić

się z Sądem meriti, iż tylko kara typu izolacyjnego spełnić może w sposób należyty, względem oskarżonego, cele kary w zakresie oddziaływania wychowawczego i zapobiegawczego.

Na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności zasługują bowiem jedynie sprawcy, co do których istnieje pozytywna prognoza resocjalizacyjna na przyszłość.

Dotychczasowa postawa i sposób życia muszą zatem wskazywać na to, że mimo niewykonania kary, zostaną osiągnięte cele kary, a w szczególności, iż sprawca nie powróci ponownie na drogę przestępstwa. W przedmiotowej sprawie brak jest przesłanek pozwalających w sposób przekonywujący i wiarygodny budować przypuszczenie, iż w wypadku warunkowego zawieszenia kary w stosunku do oskarżonego, cele kary zostałyby osiągnięte. Postawa

<p>oskarżonego i jego postępowanie, a także dotychczasowy sposób życia, tezie takiej przeczą.</p> <p>Ponadto warunkowemu zawieszeniu kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego P. S. stoi na przeszkodzie fakt, że oskarżony był już karany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności (w sprawie II K 899/18 Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim).</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o wymierzenie oskarżonemu, co do czynu z pkt 3 zaskarżonego wyroku, kary pozbawienia wolności w mniejszym wymiarze z jednoczesnym warunkowym zawieszeniem jej wykonania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Ponieważ podniesiony zarzut</p>			

<p>okazał się – co wykazano wyżej – niezasadny, brak było podstaw do uwzględnienia powyższego wniosku.</p>				
<p>3.3.</p>	<p>podniesiony w apelacji obrońcy oskarżonego P. S. (z ostrożności procesowej) zarzut orzeczenia wobec oskarżonego rażąco niewspółmiernie surowej kary łącznej w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, która to kara nie uwzględnia występujących w sprawie okoliczności łagodzących, w szczególności takich jak: przyznanie się do winy w zakresie czynu z pkt 3 zaskarżonego wyroku oraz sytuacja zdrowotna oskarżonego, podczas, gdy uwzględnienie przez Sąd tych okoliczności powinno spowodować orzeczenie wobec oskarżonego znacznie łagodniejszej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut jest niezasadny.</p> <p>Kara łączna powinna być postrzegana jako swoiste podsumowanie działalności przestępczej sprawcy. Stanowi ona wyraz potępienia w stosunku do postępowania sprawcy, jak również podkreśla nieopłacalność przestępczej działalności. Z drugiej strony, orzeczona kara łączna powinna być niezbędna dla osiągnięcia celów indywidualnego oddziaływania. W procesie orzekania kary łącznej sąd powinien opierać się na dyrektywach określonych w art. 85a k.k., tak aby możliwa stała się odpowiedź na pytanie, czy w danym przypadku zachodzą okoliczności, które przemawiają za zsumowaniem dolegliwości, czy też przeciwnie - w imię racjonalizacji</p>		

karania, wskazują na konieczność pochłonięcia części kar. Stosowanie zatem kumulacji, albo absorpcji, jako że są to rozwiązania skrajne, wymaga istnienia szczególnych przesłanek przemawiających za jednym, albo drugim rozstrzygnięciem.

Jak słusznie przyjął Sąd meriti w niniejszej sprawie, brak jest takich przesłanek do zastosowania zasady pełnej absorpcji, jak i pełnej kumulacji. Sąd Okręgowy w pełni przychylił się do stanowiska Sądu I instancji, iż zarówno względem na cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, obowiązał natomiast do przyjęcia zasady mieszanej (asperacji).

Podnieść trzeba, iż Sąd Rejonowy mógł w niniejszej sprawie orzec karę łączną, biorąc za punkt wyjścia skazania za cztery przestępstwa

jednostkowe, czyli od 1 roku pozbawienia wolności do 3 lat pozbawienia wolności. Sąd Rejonowy trafnie uznał, iż właściwą karą łączną dla oskarżonego będzie kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Także w przekonaniu Sądu Okręgowego – biorąc pod uwagę wszystkie ustalone przez Sąd meriti okoliczności – wymierzenie oskarżonemu kary łącznej w ww. wymiarze, będzie adekwatną reakcją karną, a kara taka spełni w sposób wystarczający cel wychowawczy i zapobiegawczy oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Zauważyć też należy, iż zgodnie z utrwalonym orzecnictwem, zmiana kary w instancji odwoławczej jest możliwa tylko wtedy, gdy kara wymierzona przez Sąd I instancji jest rażąco niewspółmierna. Nie może więc

<p>następować w każdym wypadku, w którym jest możliwa wedle własnej oceny Sądu odwoławczego, lecz wtedy tylko, gdy kara orzeczona nie daje się zaakceptować z powodu różnicy pomiędzy nią, a karą sprawiedliwą, różnicy o randze zasadniczej i rażącej, wręcz „bijącej w oczy”. Sąd odwoławczy nie może zatem dokonywać korekty kary o charakterze „kwestyjnym”, np. o kilka miesięcy, przy karze pobawienia wolności wymierzonej w latach (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 1972 roku – V KRN 230/72; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 1995 roku – KZS 4/96 poz. 42).</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o zmianę orzeczenia poprzez orzeczenie oskarżonemu łącznej kary pozbawienia wolności w mniejszym wymiarze tj. w wymiarze jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

zawieszeniem jej wykonania.			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
<p>Wyżej wskazano, dlaczego postawiony zarzut okazał się niezasadny. Tym samym nie był podstaw do obniżenia wobec oskarżonego wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności. Jeszcze raz podnieść też należy, iż zgodnie z aktualną treścią art. 69 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 roku), sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności. Tych podstawowych warunków oskarżony natomiast nie spełnia.</p>			
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE</p>			

UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Związłe o powodach uwzględnienia okoliczności		
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Całość zaskarżonego wyroku.		
Związłe o powodach utrzymania w mocy		
Zaskarżony wyrok jest słuszny i odpowiadający prawu. Podniesione zarzuty nie okazały się zasadne, o czym była już mowa wyżej.		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	

Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2 4	Wynagrodzenie dla obrońcy z urzędu, z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu P. S. w postępowaniu odwoławczym, Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o treść § 4 ust.1, § 17 ust. 2 pkt 4 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez	

	<p>Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (tj. Dz.U. z 2019 roku poz. 68).</p> <p>O kosztach postępowania odwoławczego przypadających od oskarżonego P. S. Sąd Okręgowy orzekł w oparciu o treść art. 636 § 1 k.p.k., przy czym wysokość opłaty została ustalona na podstawie art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz.U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223 z późn. zmianami). Natomiast z uwagi na trudną sytuację materialną na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. należało zwolnić tegoż oskarżonego z obowiązku zwrotu wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w II instancji.</p>	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia	
----------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego P. S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana